

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ๗)
พุทธศักราช ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. ย. เจ้าพระยาพิชเชนทรวโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๑
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่เกี่ยวกับเรื่องนำเข้าหรือส่งของออกทางบก

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ทางอนุมัติ” ให้หมายความว่า ทางที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นทางที่จะใช้ขนส่งของเข้าใน หรือออกนอกราชอาณาจักรได้ หรือจาก เขตต์แดน ทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตต์แดนทางบกได้

“ด่านพรมแดน” ให้หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณทางอนุมัติ เพื่อตรวจของที่ขนส่งโดยทางนั้น

“ด้านศุลกากร” ให้หมายความว่า ด้านที่ตั้งขึ้นไว้โดย
กฎกระทรวง กทางอนุมัติ เพื่อเก็บศุลกากรแก่ของที่ขนส่ง
โดยทางนั้นและเพื่อตรวจของด้วย

“การนำของเข้าหรือส่งของออกทางบก” ให้หมายความว่า
รวมตลอดถึงการนำของเข้าหรือส่งของออกทางลำน้ำ ซึ่ง
เป็นเขตต์แดนทางบกหรือตอนหนึ่งแห่งเขตต์แดนนั้น แต่
ไม่รวมถึงการนำของเข้า หรือส่ง ของ ออก ทางไปรษณีย์ หรือ
ทางอากาศ

“เขตต์แดนทางบก” ให้หมายความว่า เขตต์แดน
ทางบกระหว่างราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และ
รวมตลอดถึงลำน้ำใดๆ ซึ่งเป็นเขตต์แดนแห่งราชอาณาจักร
หรือตอนหนึ่งแห่งเขตต์แดนนั้น

“ผู้ควบคุมขบวนยาน” หรือ “ผู้ขนส่ง” เมื่อใช้เกี่ยวแก่
รถไฟ ให้หมายความว่าพนักงานรักษารถ

“พนักงานหรือพนักงานศุลกากร” นอกจากพนักงาน
ต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร
(ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕ แล้ว ให้หมายความว่า
รวมตลอดถึงพนักงานใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กระทำการ
เป็นพนักงานศุลกากรด้วย

มาตรา ๔ ของใด ๆ ที่นำเข้าไปหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยผ่านเขตต์แดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตต์แดนนั้น อาจมีพระราชกฤษฎีกาให้ยกเงินอากรซึ่งเรียกเก็บตามพระราชบัญญัติ พิภักดิ์ อัตรารศุลกากร ที่ใช้อยู่ในเวลานำเข้าหรือส่งออกนั้น ให้ทั้งหมดหรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขนส่งของหรือพยายามขนส่งของผ่านเขตต์แดนทางบกเข้าไปหรือออกนอกราชอาณาจักรหรือตั้งแต่เขตต์แดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตต์แดนนั้น ตามทางใด ๆ นอกจากทางอนุมัติ หรือในเวลาใด ๆ นอกจากเวลาที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขนส่งของตามทางอนุมัติในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดตามวรรคก่อนนั้น จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดีหรือผู้แทน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งอธิบดีกำหนดขึ้นไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะ

ห้ามมิให้ผู้ใดช่วยเหลือ การขนส่ง อันต้องห้ามดังกล่าวแล้ว หรือเก็บหรือซ่อนหรือยินยอมให้เก็บหรือซ่อนหรือ

จัดให้เก็บหรือซ่อนของใด ๆ โดยรู้อยู่แล้วว่าของนั้น ๆ ได้
ขนส่งโดยฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๖ อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือลำใดหรือเรือประเภทใด ที่ใช้ขนส่ง
ส่งตามลำน้ำซึ่งเป็นเขตต์แดนทางบก จอดเทียบท่าเพื่อ
ขนของขึ้นลงตามลำน้ำนั้น ณ ที่ใด ๆ เว้นแต่ที่ซึ่งประกาศไว้

มาตรา ๗ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัว
ผู้ใดโดยสารในขบวนที่บรรทุกนั้น เมื่อผ่านเขตต์แดน
ทางบกเข้าในราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวง ที่ขนส่ง
ตามแบบที่อธิบดีต้องการเป็นสองฉบับ และยื่น
บัญชีนั้นต่อพนักงานด่านพรมแดนและด่านศุลกากร
และเมื่อพนักงานด่านพรมแดนได้ลงลายมือชื่อใน
บัญชีสินค้าฉบับหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าบัญชีฉบับนั้น
เป็นใบอนุญาต ให้นำของผ่านด่านพรมแดนมายัง
ด่านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบ อนุญาต ผ่านด่าน จากพนักงาน ด่าน
พรมแดนแล้ว ให้ขนของมายังด่านศุลกากร
โดยพลันตามทาง อนุมัติ ของนั้นต้องขนด้วย

ยวดยานเดียวกันกับที่ใช้นำเข้ามา เว้นแต่จะได้
รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้ขนด้วยวิธีอื่น
ได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงขอหรือหีบห่อ
ซึ่งบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

มาตรา ๘ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัว
ผู้ที่โดยสารในยวดยานที่บรรทุกนั้น เมื่อจะผ่านเขตต์แดน
ทางบกออกนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้นำของให้พนักงานศุลกากรตรวจที่ด่านศุลกากร
ณฑงอนุมัติซึ่งใช้ขนส่งของนั้น
- (๒) เมื่อพนักงานศุลกากรได้ส่งปล้อยของ และได้
ออกใบอนุญาตหรือ รับรองใบขน สินค้า ฉะบับใด
เท่าที่จำเป็นแก่การย้ายถอนของนั้นไปแล้ว ก็ให้
ขนของไปจากด่านศุลกากรผ่านด่านพรมแดนและ
ข้ามเขตต์แดนไปโดยพลัน แต่ต้องยื่นใบอนุญาต
หรือ ใบ ขน สินค้า ที่เกี่ยว แก่ ของนั้นต่อพนักงาน
ประจำด่านพรมแดน
- (๓) อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา สั่ง
ให้ผู้ขนส่งทำบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวง
ที่ขนส่ง และเมื่ออธิบดีได้ประกาศสั่งแล้ว ก็ให้

ผู้ขนส่งทำบัญชีเชื่อนั้นตามแบบที่อธิบดีต้องการ
เป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงานด่าน
ศุลกากรและด่านพรมแดน

มาตรา ๕ ผู้ควบคุมขบวนหรือเรือใด ๆ ทั้งที่บรรทุก
และมีได้บรรทุกของหรือผู้ควบคุมสัตว์พาหนะที่บรรทุกของ
และบุคคลใด ๆ ที่ขนส่งของโดยวิธีใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเข้าไป
หรือจะออกนอกราชอาณาจักรตามทางอนุมัติ ให้หยุดที่ด่าน
พรมแดนอันตั้งอยู่ที่ทางนั้น และต้องยอมให้พนักงานตรวจ
ขบวนหรือเรือและของที่ขนส่ง กับทั้งยอมให้พนักงาน
ทำบัญชีของนั้น ๆ ด้วยตามแต่พนักงานจะเห็นสมควร

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้น เมื่อพนักงานเรียกร้องในเวลา
หรือที่ใด ๆ ภายในระยะ ๕๐ กิโลเมตรจากเขตแดนทางบก
ต้องหยุดและยอมให้พนักงานนั้นตรวจขบวนหรือเรือและ
ของที่ขนส่ง ทำบัญชีของนั้น ๆ และตรวจเอกสารใด ๆ ซึ่ง
ต้องมีกำกับของนั้น ๆ ตาม ความ ใน พระ ราช บัญ ญัติ นี้ หรือ
พระราชบัญญัติอื่น

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้นต้องตอบคำถามซึ่งพนักงานถาม
ว่าด้วยการเดินทางหรือของที่ขนส่ง และต้องปฏิบัติตาม
ความสำคัญจริงทุกประการ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืน บทบัญญัติมาตรา ๕ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษ ตั้ง บัญญัติไว้ใน มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ริบเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๗ หรือ ๘ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับ ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน พันบาท และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ยึดไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามบทบัญญัติที่กล่าวมานั้น หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุให้เป็นที่พอใจของอธิบดีหรือผู้แทน

มาตรา ๑๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๖ หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๘ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงให้บุคคลจำพวกใด หรือของหรือยวดยานหรือเรือประเภทใด ได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ตลอดทั้งบทกฎหมายว่า ด้วยการศุลกากร ที่ เกี่ยวข้อง ทั้งหมด หรือ

แต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวง
นี้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

สินธุสงครามชัย

รัฐมนตรี